

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hrady | Perálec

Obsah

- 2 První svaté přijímání v Proseči
- 2 Misijní jarmark
- 2 Pod jednou střechou
- 3 Pochod pro život
- 3 Horské klubání
- 4 Pěší pouť na Chlumeck
- 4-5 Václav Beneš Třebízský
- 5 Co život dal a vzal II
- 6 Pozvánka na koncert Prague Cello Quartet
- 6-7 Vzpomínky P. Čechala III
- 8 Pozvánka na Misijní den v Proseči
- 9-10 Kalendář, intence

Lavička

Slyšíš to?
Myslím to ticho.
Jen vítr probudil mé ucho.
Listy stromů probudil,
mé smysly tím povzbudil.

Ptačí švitoření jde z korun stromů.
Chci tu sedět navždy,
nechci jít domů.
Je to píseň pro mé uši.
Uklidňující, hezké pro mou duši.

Věela na květinu přilétla,
když vtom jsem k nebi pohlédla.
Nebe modré, slunce září,
ukázal se úsměv na mé tváři.
Zvedla jsem se a s úsměvem odcházela domů.
A za sebou slyšela jen kolébání stromů.

Magdaléna Štiková

Milí přátelé,

svatodušními svátky, letnicemi, které jsme slavili v našich farnostech, jsme završili velikonoční období. Pro nás křesťany jsou letnice svátkem Seslání Ducha Svatého, svátkem plnosti života, kdy po příchodu Ducha se v nás vše proměnilo a byly „probuzeny“ naše schopnosti i možnosti. Jde tedy o velice závažné věci s obrovským dopadem na život každého člověka. V prosečské farnosti jsme navíc při této slavnosti prožívali i radost spolu se sedmi dětmi, které byly u prvního svatého přijímání. Měly možnost poprvé přijmout živého Krista a udělat svůj první velký krok na cestě víry.

Po svátku Seslání Ducha Svatého jsme se opět vrátili do liturgického mezidobí. To však není jen nějakým vyplněním církevního roku, ale je obdobím slavností a svátků Páně. První slavností, kterou jsme prožili po svatodušních svátcích, byla slavnost Nejsvětější Trojice. Toto tajemství od počátku křesťanství zaměstnává ty nejchytřejší osobnosti a teology, kteří formulují ta nejvýstižnější vyjádření, aby co nejlépe vystihli podstatu nepochopitelného jediného Boha v Trojici. Nakonec se však musí sklonit před skutečností, že klíčem, který otevírá tajemství Božího života lidem prostým i vzdělaným, je vzkříšený Kristus. Vyplyvá to z Ježíšových slov: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.“ Následuje slavnost Těla a Krve Páně, „Božího těla“, jejímž smyslem je zvláště oslavit eucharistii. Při této slavnosti můžeme plněji vnímat proměnění chleba a vína v tělo a krev Pána. Celá církev žije z eucharistie a stále zakouší, jak se naplňuje Kristův příslib: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“

Dalším svátkem je svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, který církev

První svaté přijímání v Proseči

První svaté přijímání v Proseči

Letos na druhou červnovou neděli připadla nejen Slavnost Seslání Ducha Svátého, ale také krásná událost, při níž sedm dětí z našich farností přijalo poprvé Pána Ježíše v Eucharistii. Na toto setkání se připravovaly po celý školní rok pod vedením otce Vladimíra a také sdílením společných aktivit ve farnosti, zvláště v Misijním klubku. Vyprošujeme jim tedy hojnost Božího požehnání na cestě upevňování přátelství s Pánem Ježíšem, vytrvalost a radost z toho, že mohou být součástí společenství církve.

E.S.

Misijní jarmark

V dubnu nachystaly děti s maminkami z Misijního klubka jarmark pro své kamarády z misíí. Domů jste si odnášeli vázičky, lampičky, perníčky a mazance, také květiny a zeleninu do zahrádky...

Díky vaší štědrosti jsme na Papežská Misijní díla dětí odeslali částku 7.215 Kč.

Za MK Marie Rejmanová

Pod jednou střechou

Děti z Misijního klubka strávily společně pátek a sobotu „Pod jednou střechou“ na faře v Proseči. V pátek jsme zahájili setkání Májovou pobožností v kostele. Každý poděkoval za svoji maminku a pak jsme společně děkovali Panně Marii. Holčičky jí věnovaly básničku a kytičku.

Před kostelem jsme uviděli červený fáborek, který nás dovedl do lesa, k obrazu sv. Mikuláše. Cestou si děti zahrály hry a v cíli našly slavný poklad k večernímu Misijnímu promítání. Nechyběly ani buřtíčky na farní zahradě a sportovní chvíle.

Sobotní dopoledne jsme věnovali „Běhu pro Misie“. Děti (ale i rodiče) se tím velmi nadchly, naběhaly celkem 66km a vydělaly tak částku 2.570 Kč pro své kamarády na Misíích ☺

Za MK Marie Rejmanová

slaví třetí pátek po letnicích. Úcta k božskému Srdci Páně se začala šířit od konce 17. století. Podnětem k tomu byla zjevení svaté Markétě Marii Alacoque r. 1674, ve kterých jí bylo dáno poznat lásku Ježíšova Srdce. Probožené srdce, ovinuté trním, s plameny a křížem, symbolizuje Ježíšovu nepodmíněnou lásku k člověku.

Tajemství svátku Proměnění Páně, který oslavíme 6. srpna, je v úzkém vztahu k tajemství Kristovy smrti a jeho Zmrtvýchvstání. Svátek nám připomíná, že jak tomu bylo u Pána Ježíše, tak tomu bude i u nás - i naše oslavení a vzkříšení musí začínat našimi bolestmi a kříží na této zemi. V polovině září pak budeme prožívat svátek Povýšení svátého Kříže. Kříž se pozdvihuje, abychom ho měli viditelně před očima. Sám o sobě však nemá smysl, kříž dává smysl jen „Syn člověka“, který je na něm vyzdvížen. My stále toužíme stoupat výš, a to profesně, intelektuálně, ekonomicky nebo společensky. Při tomto svátku budeme pozváni učit se od ukřižovaného Krista, jak lze dosáhnout skutečného povýšení – být poslušným jako On.

Milí přátelé, nesmíme ale zapomínat i na to, že se blíží čas prázdnin a čas dovolených. Je potřeba odpočívat, načerpat nové síly nebo alespoň zmírnit tempo, kterým se po celý rok ubíráme našim životem. Život člověka má rytmus práce a odpočinku. Má odpočívat a dovolit i druhým, aby si mohli oddechnout. Práce patří k životu člověka, nemá ale člověka zničit. I papež František odpočívá, ne však jako jeho předchůdci, aby si někde na pár dní vyjel mimo Řím. Jak sám řekl, má vždy dovolenou doma - změní rytmus dne, více spí, čte věci, které se mu líbí, poslouchá hudbu, víc se modlí... a tím si odpočívá. Ano, každému z nás vyhovuje jiný styl odpočinku, relaxace. Ale v každém případě je dobré na to myslet a nepřeceňovat své lidské síly. Ježíš na to také myslel. Když se jednou apoštolové u něho shromáždili a vypravovali mu všechno co dělali a učili, tak kvůli lidem, kteří stále přicházeli a odcházeli, se neměli ani čas najíst. Proti jim řekl: „Pojďte i vy někde na opuštěné místo a trochu si odpočíte.“

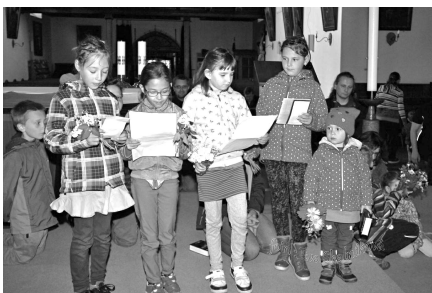
žehná a přeje hezkou dovolenou i prázdniny jáhen Josef

První svaté přijímání v Proseči

Jarní Misijní jarmark

Pod jednou střechou

Pochod pro život a rodinu

Horské klubání

Od 12. do 14. dubna 2019 proběhlo na Erlebachově boudě v Krkonoších celostátní setkání Papežského misijního díla dětí (PMDD) nazvané Horské klubání 2019, tentokrát pro vedoucí Misijních klubek. S maminkami jsme se rozhodly tuto výzvu přijmout, tušily jsme, že by nás toto setkání mohlo obohatit a pomoci nám při další práci s Misijním klubkem v naší

Pochod pro život a rodinu

V sobotu 27. dubna jsme se s rodinou již po třetí vydali do Prahy na pochod pro život a rodinu. I přes počáteční nepříznivé počasí jsme se ráno všichni probudili v dobré náladě, děti natěšené – HURÁ, VÝLET! –

A jelikož Bůh vše dobře řídí, tak i přes půlhodinové zpoždění jsme hladce prošli kontrolou na Pražském hradě, dokonce jsme na poslední chvíli v přeplněné katedrále našli Petra s Vojtíkem, v což jsme už ani nedoufali, a tak jsme nakonec celou mši i pochod prožili pěkně společně, tak jak jsme se předem domluvili. Mši svatou celebroidal kardinál Dominik Duka, pro děti bylo velkým zážitkem jeho kratounek zastavení během úvodního průvodu, kdy se jich zeptal, odkud jsme připutovali. :-)

Po mši svaté pokračoval program na Klárově. Počasí se umoudřilo, byl nakonec krásný slunečný den, opravdu požehnaný. :-) Zazněla svědeckví rodin, povzbudivá slova Hanky Imlaufové, byl připraven i program pro děti, vystoupila bubenická kapela GARD a dudáci ze skupiny BLUE SQUADRON. Obě kapely následně doprovodily celý pochod až na Václavské náměstí, kde zazněla další moc pěkná slova, požehnání otce kardinála a na úplný závěr se Prahou nesl zpěv Svatováclavského chorálu a státní hymny.

Bylo až dojemné vidět pohromadě tolik rodin, které spojuje stejná myšlenka – že by každé počaté dítě mělo dostat šanci žít a že stojí za to překonat nepohodlí, protože s malými dětmi je to opravdu náročné. Ale je třeba si uvědomit, že na to přeci nejsme sami a že jen vlastními silami by se to dalo těžko zvládnout. Pokud Bohu přestane diktovat svoje požadavky a vše Mu s pokorou a důvěrou odevzdáme, On se vždy postará. :-)

Ivana Košňarová

Pěší pouť na Chlumek

V neděli 26. 5. se skupinka pěších poutníků z Proseče sešla ráno u kostela a zahájila svoji pouť modlitbou. Nejmladší poutnice Barborka se vezla v kočárku, o něco starší děti jely na kolech, ale většina dětí, které nám již povyrostly ve školáky, se vydala pěšky. Ve Zderazi a na Březinách se připojili další poutníci a společně jsme pokračovali přes Střítež, Janovičky do Luže. Ve společenství modlitby svatého růžence jsme došli ke kapličky (viz foto) a osvěžili se z místního pramene. Ve 12 hodin sloužil otec Vladimír mši svatou v kostele Panny Marie Pomocnice. Zde jsme odevzdali své úmysly a sešli se s vámi ostatními farníky nejen z Proseče, ale i z Nových Hradů a

z Perálce :-). Budeme rádi, když se připojíte a půjdete příští rok s námi pěšky! Nebojme se Pánu nabídnout v neděli pár hodin navíc, trochu námahy, bolavé nohy a své srdce. On to jistě ocení a promění :-).

Marie Rejmanová

Václav Beneš Třebízský

Před 170 lety 27. února 1849 se narodil v Třebízi u Slaného krejčímu Václavu Benešovi syn Václav. Jejich chalupa č. 19 byla patrová a stojí na návsi v Třebízi mezi selskými statky. Jeho otec byl statný, podsaditý muž. Narození Václavovo bylo radostí rodičů, protože dvě děti před ním zemřely. Otec byl písmák, vášnivý čtenář. Knihy kupoval a sousedům půjčoval. U Benešů se scházely besedy a Beneš jim četl z knih. Také syn Václav byl od mládí horlivý čtenář.

Základní školu prošel v Kvílicích jako výborný žák. Učitelé ho podporovali na další studium. Gymnázium studoval ve Slaném r. 1861-1863. Potom studoval na novoměstském piaristickém gymnáziu v Praze.

V Praze se zúčastnil kladení základního kamene k Národnímu divadlu. R. 1870 složil maturitu s úspěchem a odešel do semináře. V semináři se učil slovanské jazyky a psal povídky, které zveřejňoval ve Světozoru. 18. července 1874 byl vysvěcen na kněze v chrámu sv. Víta a primici slavil 19. července v Týnském chrámu.

farnosti. Celé setkání vedli národní ředitel PMD Leoš Halbrštát s diecézní ředitelkou PMD v královéhradecké diecézi Bronislavou Halbrštátovou.

Program byl zahájen v pátek večer nejprve krátkým vzájemným představením, potom pokračoval duchovním slovem P. Petra Stejskala z Rychnova nad Kněžnou. Hlavní myšlenkou bylo nebát se odevzdat Bohu a pravdivě přistupovat k odpuštění.

Sobotní dopoledne jsme zahájili ranní modlitbou a poté se ujal slova Leoš Halbrštát, měl připravenou prezentaci o Papežském misijním díle, mimo jiné hovořil o významu Mimořádného měsíce října 2019 vyhlášeného papežem Františkem. Následovala prezentace Bronislavy Halbrštátové o Papežském misijním díle dětí s praktickými ukázkami, jak děti z Misijních klubek zapojovat ve farnosti do liturgie během celého roku, kde hledat informace a náměty k práci s dětmi...atd.

Jelikož nám počasí přálo, sobotní odpoledne jsme využili k výletu do hor.

Sobotní podvečer začal projekcí filmu PMD s názvem Filipínské rugby - hra o život. Je z prostředí dětí žijících na ulicích Manily. O filmu hovořil jeho tvůrce kameraman Martin J. Rýznar. Následoval opět duchovní program v hotelové kapli. Po něm následovala velice obohacující část programu, a to práce ve skupinách, kde jsme měli možnost vyměnit si své zkušenosti s prací Misijních klubek ve svých farnostech. Na závěr jsme zhlédli film Otevřená duše Mexika kameramana Jana Štindla, který vznikl z loňské misijní cesty do Mexika.

Celé setkání vyvrcholilo nedělní mší svatou s pašijemi, kterou sloužil P. Petr Fiala, vojenský kaplan Posádkového velitelství Praha.

Celé setkání pro nás bylo velkým povzbuzením, inspirací a také duchovní obnovou.

Národní ředitelka PMD v naší diecézi Bronislava Halbrštátová nám už několikrát řekla: „Veďte děti k lásce k misiím!“ Ano. ZAPALME SVÁ SRDCE PRO MISIE!

Za Misijní klubko Ivana Košnarová

Pěší pouť na Chlumek

Co život dal a vzal II

Vážení, v minulém článku jsme se dostali do roku 1948. Tehdy po vítězství pracujícího lidu - ale vlastně komunistů, se k moci dostali špatní, neschopní a většinou nezkušení mladí lidé. Ve vzduchu visel těžký až kamenný mrak nejistoty, co se bude s naším národem dít. A také přišly zlé časy. Národ byl rozdělen na dvě části. Jednu tvořila inteligence a dobří lidé i z nižších vrstev a tu druhou rozjásaní mladíci a část, která si myslela, že teď jim patří svět. A ti druzí začali vládnout mocí, která si mohla dělat co se jim zlíbí. A tak se to vše začalo velice tvrdě uskutečňovat.

První na řadě byli továrníci i ti, kteří udělali moc dobrého pro svoje zaměstnance a majetek, který měl být dílem mnoha generací a rodu před nimi. Pak přišli na řadu lidé, kteří měli menší živnosti, obchody a malé podniky, ale uměli je dobře spravovat a tak zajistili svoje rodiny a lidi, kteří u nich pracovali. Mnozí z těchto lidí byli nuceni odjet do zahraničí a velká většina byla donucena jít pracovat do továren a s hrůzou se dívat, jak ten majetek je ničen a devastován těmi, kteří vše co sebrali jen ničili. Když to vše skoro zničili, přišla řada na zemědělce. Ti byli nuceni do společného hospodaření, a rodiny, které měly více než deset hektarů půdy, byly nazvány "kulaky" a vyhnány někdy hodně daleko od svých usedlostí a jejich členové ještě i trestáni dlouholetým vězením. A tak přes velký nátlak jak fyzický, tak psychický byli donuceni ke společnému hospodaření, které dostalo název JZD - Jednotné zemědělské družstvo.

Když státní hospodářství začalo chátrat, přišly na řadu kostely, kláštery a církevní majetky. Mnoho kněží bylo zavřeno i mnoho mnichů a řádových sester a krutě týráno ba i usmrčeno v komunistických žalářích. Sestry byly většinou v noci z klášterů vyhnány a zavezeny třeba až na druhý konec republiky a tam pracovaly v tak těžkých podmínkách, že jen víra je dokázala držet při životě. Členové mnišských řádů na tom byli zrovna tak, ba ještě hůř. Ale byli to velmi schopní a šikovní lidé, pro které nebylo problémem zastat jakoukoliv práci. Tak pracovali na jakémkoliv místě a za odměnu - výdělek - dostali opravdu jen pár korun, o které se dokázali podělit s ještě potřebnějšími.

Pane, děkujeme Ti za všechny mučedníky, trpící, pokořované a strádající a za jejich odpuštění i modlitby a sílu být nám tak dobrým příkladem.

Kolik majetku a škody bylo napácháno a kolik velmi krásných věcí a cenností zničeno. A vše to dosáhlo ohromné hodnoty a tak se vás ptám, pane Filipe, kolik vy jste zaplatili na daních - také snad 19% na odškodnění? Není vám snad ani trapné požadovat na církvi zdanění vráceného majetku, který jste tolik let používali bez něčeho samozřejmého, že na to vlastně ani nemáte právo. Ale i tak se ptám, Pane, Ty jsi řekl: „Milujte a odpouštějte svým nepřátelům“. Tudíž Tě chceme poslouchat, ale jen prosím vás, všechny lidi dobré vůle, než přistě půjdete na nové volby, velmi pečlivě zkoumejte, koho chcete volit pro svoje děti i pro svůj národ.

A teď zdravím vás, moje milované děti. Už se nám blíží kvapem prázdniny a některým z vás po nich opravdová škola. Přeji vám krásné léto, hodně radostí a do toho nového školního roku požehnání od Pána a Panny Marie a ochranu andělů strážných.

A vám, pane faráři a sestry a bratři, krásné léto a hodně radostí z darů, které nám Pán posílá. On to s námi mnohými nemá ani moc lehké. V zimě nám je zima, v létě zase teplo a tak vám všem i sobě přeji, abychom to všechno dobře zvládli. S Boží pomocí určitě.

Také moc zdravím všechny prosečské farníky i perálecké farníky a díky za krásnou farní pouť na Chlumečku.

S.P.

Kaplanem byl ustanoven v Lítni u Beřouna, nedaleko hradu Karlštejna. Tady už zase píše povídky o Karlštejnu a okolí.

9. března 1876 byl ustanoven kaplanem v Klecanech, kde měl lepší bydlení a příjemnějšího faráře. Často tam měl kázání a musel se starat o rozsáhlou farnost, ale i tak měl čas na psaní. Přátelé Václava Beneše jsou Jaroslav Vrchlický, Josef Václav Sládek, Václav Vlček spisovatel, A.V. Šmilovský, K. V. Rais, Mikoláš Aleš, Alois Jirásek a další horliví čtenáři jeho díla a berou si od něj vzor, mezi nimi je J. Šimon Baar i novohradský rodák František Čečetka.

Zdravotní stav V. Beneše se zhoršoval a musel se léčit. V červnu 1884 se léčil v Mariánských Lázních na tuberkulózu, 20. června 1884 zemřel. Jako příčina se uvádí, že hodně času trávil ve studených archivech na zámcích a ve městech. Bylo mu 35 let. V. Beneš byl buditelský spisovatel, vlastenec a v druhé polovině 19. století byl nejčtenějším spisovatelem v Čechách. Měl vpravdě královský pohřeb, podobný pohřbu Františka Palackého. Tisícové zástupy ho provázely na poslední cestě z Týnského chrámu 24. června 1884 na královský Vyšehrad. Doprovázeli ho školní děti, učitelé, novináři, zástupci úřadů ze všech končin země, přišli na pohřeb jeho ctitelé. V průvodu byly nesený názvy jeho prací a přes 100 věnců. Na jeho mladý věk je jeho dílo velmi obsáhlé. Pojednává o našich dějinách od 13. století až po začátek 19. století.

Je to 16 knih obsáhlých, nazvaných 1 sv. Pod doškovými střechami 1 sv. V červánčích kalicha, 2 sv. V září kalicha, 2 sv. Pobělohorské elegie, 9 svazků z různých dob a 16. svazek je Královna Dagmar.

Vrcholné jeho dílo je Královna Dagmar ze 13. století a Anežka Přemyslovna.

Nyní je v rodném domě muzeum a celá náves v Třebízi je muzeem naší vesnice. Připomínám jeho osobnost, protože současná nečtenářská společnost zapomíná na naše slavné buditele a spisovatele.

Jaroslav Cibulka

Pozvánka na koncert Prague Cello Quartet

kostel sv. Jakuba v Nových Hradech 25. 8. 2019 v 17 hodin

Draží přátelé dobré hudby, stalo se již tradicí pořádání koncertů významných hudebních těles v kostele sv. Jakuba v Nových Hradech. Na sklonku letošních prázdnin jsme pro vás připravili hudební lahůdku v podobě koncertu Prague Cello Quartet.

Prague Cello Quartet je jedinečný český soubor čtyř violoncellistů, kteří publiku nabízejí koncertní show složené nejen ze známých skladeb klasických mistrů, ale také z populárních filmových melodií nebo jazzových, popových či rockových hitů. To vše v originální úpravě pro čtyři violoncellisty a jejich nástroje.

Soubor vznikl v roce 2006 a v současném složení hraje od roku 2012. Členové PCQ, absolventi pražské Hudební akademie Jan Zvěřina, Petr Špaček, Jan Zemen a Ivan Vokáč mají za sebou řadu individuálních úspěchů i účasti na prestižních domácích i zahraničních festivalech. V rámci PCQ vystupují nejen na českých pódiiích – v roce 2016 absolvovali turné po Japonsku, v roce 2017 vyrazili do Číny a Jižní Koreje. PCQ má na svém kontě celkem tři alba: No.1 (2011), Top Secret (2013) a Happy (2018).

Vstupné 250,-Kč k sezení, 150,-Kč k stání. Předprodej vstupenek bude probíhat od 15. 7. 2019 na Obecním úřadě Nové Hrady - tel. 469 325 104, Městském úřadu Proseč - tel. 468 005 030, Informačním centru Litomyšl - tel. 461 612 161 a Informačním centru Luže - tel. 469 671 223.

Václav Nádvořík

Vzpomínky P. Čechala III

Na probošství bylo úřední auto a kostelník šofér Jarek Vomočilů, zajeli jsme tedy asi dvakrát na chvíli domů jako velcí páni, všichni mi záviděli, jak se mám, stejně tak když mě navštívili párkrát známi – ale ta idyla měla trvat jen krátce.

V srpnu jsem pomáhal snad jenom sušit otavu na proboštské zahradě, ale v září začaly školy hned od prvních dnů a bylo jich požehnaně. I když učil ještě P. Stříteský a katecheta P. František Letfus (... 1926 - kluci mu na měšťance říkali „Létající fusekle“) a i když si P. Seidl nechal nejtěžší hodiny u starších dětí, zůstalo na mně dost hodin u mrňat na dívčí škole a venkovské školy v Benátkách, v Pazušce, Kornicích a v Němčicích. Když jsem se na hodiny dlouze připravoval, třásl jsem se snad před každou hodinou a nemohl se dočkat konce. Do venkovských škol jsem jezdil na kole, ale vždy jsem se moc potil, nejhorší to bylo do Pazuchy, tam jsem si vozil košili na převléknutí. (To mě pak

vedlo ke koupi motorky, protože auto půjčit jsem si netroufal, to jsem si neodvážil nikdy říci.) P. Seidl byl veselé povahy – tehdy ještě každou neděli byly Besídky s dětmi v Orlovně, to vedl rád P. Seidl, já zdědil péči o františkánské terciáře, ale velký úspěch jsem neměl, nedokázal jsem se lidem přiblížit – vysvobodil mě pak brzy z tohoto naštěstí vývoj událostí – ta veselá povaha se projevovala i v tom, že jsme si kolikrát večer zazpívali nebo četli nahlas Káju Maříka. Radio jsme skoro neotevřeli – snad jen kvůli časovému signálu nebo v době tehdejšího velkoprocesu se skupinou kněží představených řádů: Dr. Braito, Dr. Urbanem a dalšími. Ale ani to se nechtělo poslouchat, protože to rvalo nervy. A my byli mladí a naivní. – Když se blížila poutní slavnost proboštského kostela – svátek Povýšení sv. Kříže 18. 9., navrhl jsem, abychom pozvali na slavnostní kázání P. Lukáše Mikulčíka, dominikána, mého primičního kazatele. Skutečně přišel nebo přivezli jsme si ho. Tu neděli večer pak jsme naposledy na proboštství si vesele a bezstarostně zazpívali.

Nevím, který den v týdnu potom se po večeři 23. 9. v 9 hodin – byl pátek – objevili čtyři muži a po kratším jednání v kanceláři přivedli P. Seidla do jídelny a oznámili nám, že je zatčen, ať se s ním rozloučíme. Vyžádal jsem si na mužích, abych mohl dát Rudolfkovi absoluci a požehnání, takovou jsem měl odvahu. Po delším vysvětlování mi to dovolili. Po odchodu všech zůstaly jen slzy a tíha. Všechno nyní dopadlo na mne. Bylo to nad moje síly. Lidé přicházeli zděšení, chodili příbuzní, běžela naplno duchovní správa, škola, umíralo se, musel jsem dělat i čeho jsem se bál – poučovat snoubence a oddávat, chodit a jednat na úřadech. V tom zmatku se ke všemu ještě vdala dlouholetá hospodyně, takže jsem ještě musel vykrývat svatbu na proboštství. Bylo záhadou, proč tak předobry člověk mohl být zatčen a proto, když jsme se dozvěděli, že je ve věznicích v Chrudimi, rozhodl jsem se, že se na to zeptám a že snad mu nějak pomůžu. Jelo se tedy do Chrudimi, dostal jsem se až k nějakému vysokému činiteli soudu, bude údiv u všech, na koho jsem se obrátil.

Nedozvěděl jsem se nic. Nazpátek jel Jarek jinou cestou a stavil se v Perálci u známých. Byl krásný podzimní den se žlutým listím na stromech, poprvé jsem projížděl některými vesnicemi a v Perálci se mi zvlášť líbilo. Pohled na moje rodné hory je odtud překrásný a když jsem zjistil, že tam mají i starobylý kostel, napadla mi myšlenka, že na takovém koutě by bylo krásné být na důchodě. To byla tedy také jedna letmá chvíle, která vytvářela moje sympatie k prosečskému kraji. Zapadla jak jiskřička v shonu a starostech, ale nezhasla. Jen jsem nevěděl, že za pár roků budu z Proseče jezdit do Perálce učit i na mši svatou občas. Ale tam byly děti trestavé, nezkratitelné! Jedním z těch, které jsem tam tehdy připravoval k prvnímu sv. přijímání byl pozdější herec Jiří Adamec. Byl to čiperný, milý klouček, který

spolu se svými bratrance se mi vždy věšel na krk a patřil k těm „hodnějším“. Do Perálce jezdil můj předchůdce P. Ducháček za předhradského administrátora P. Josefa Blahníka, který byl zatčen někdy v r. 1953 nebo 54. Byl jsem rád, že moje trápení v Perálci trvalo jen do prázdnin 1956. V prázdninách byl ustanoven v Předhradí za administrátora rodák předhradský salesián P. František Socha, který zatím neměl státní souhlas a byl zaměstnán jako lesní dělník. Ten potom si učil v Perálci sám. Abych dokončil příběh, který je dokladem mé mladosti a naivnosti, musím připomenout, že můj litomyšlský kolega a náhradní „šéf“ doplatil vlastně na to, že po odchodu pana probošta vykonával funkci vikariátního sekretáře. Vikářem byl jmenován P. Marek z Heřmanic, starý pán, ale konference vikariátní se konaly dále na proboštství. Tam jsem zažil také svou první konferenci. Ve vzpomínce mám dojem, že byla nudná, ale zkomplikovaná jednou věcí: tehdy se připravovaly zákony o hmotném zabezpečení církvi – tedy i o platech kněží. Nevěděl jsem o tom ani zbla a ani mě to nezajímalo. Ale názory na to byly různé a převládalo mínění, že by se měly platy odmítnout. A to se také podepisovalo. A Rudolfek jako domácí pán půjčil k tomu své pero. Tehdy bylo kvůli podobnému počínání zajištěno více kněží. Většina jich před Vánocemi dostala amnestii presidenta Gottwalda. A tak k Vánocům přišel šťastně zpět i P. Seidl. V pravý čas, protože už jsem dále nemohl. Po provdání hospodyně přišla nám hospodařit aspoň vždy na nějaký čas moje maminka. Teprve nyní dovedu ocenit velikost její tehdejší oběti. – Ale musím nechat vzpomínání na svůj perný první rok působení a zůstat v Proseči. Bylo to také perné.

Pěší pouť na Chlumeck

Pozvánka na Misijní den v Proseči

Římskokatolická farnost Proseč
ve spolupráci s Papežskými misijními díly v České republice

Vás zvou na

Po stopách svatých misionářů

Sobota 21. 9. 2019 v Proseči u Skutče

Program začíná v 10 hodin v kostele sv. Mikuláše a vyvrcholí v 15 hodin
mší svatou s obřadem přijetí dětí do PMDD

Můžete se těšit na:

- Mše svatá se slavnostním přijetím dětí do PMDD
Misijní film s národním ředitelem PMD Leošem Halbrštátem
- Oběd – zajištěn
- Po Stopách svatých misionářů (aktivity pro malé i větší)
- Tvoření pro radost
- Fotbalový turnaj o putovní misijní pohár
- Misijní jarmark (budeme rádi, když přivezete své výrobky)

Možnost přespání na faře z pátku na sobotu.

Kalendář

ST 3. 7.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	<i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv.
NE 7. 7.	14. neděle v mezidobí	<i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv. <i>Perálec:</i> 11.00 mše sv. <i>Chotovice:</i> 11.00 poutní mše sv. <i>Proseč:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace
SO 13. 7.	<i>Nové Hrady:</i>	10.30 mše sv. táborníků z Vranic
NE 14. 7.	15. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 21. 7.	16. neděle v mezidobí	<i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> mše sv. nebude <i>Perálec:</i> 11.00 mše sv. <i>Příluka:</i> 15.00 poutní mše sv.
NE 29. 7.	17. neděle v mezidobí	<i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 poutní mše sv. a farní den 13.00 - svátostné požehnání a možnost svátosti smíření <i>Perálec:</i> mše sv. nebude
PÁ 2. 8.	<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv.
SO 3. 8.	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
NE 4. 8.	18. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i> <i>Proseč:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace
ST 7. 8.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
NE 11. 8.	19. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
ČT 15. 8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	<i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.
NE 18. 8.	20. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i>

Proseč intence a čtení

Čtení a žalmy: cyklus C

- 30.6. Za rodinu Feltlovu, Němcovu a Novotných, živé i zemřelé. **čt: Goulová Marcela, Halámková Libuše**
- 1.7. Za zdraví dětí a vnoučat, za dar víry a za zemřelé rodiče.
- 4.7. Za Miloslava a Marii Sodomkovy.
- 5.7. Za Žofii a Františka Petrasovy a syna Františka a požehnání pro celou rodinu.
- 7.7. Za rodinu Břeňovu a Lněničkovu a za živé a zemřelé. **čt: Rejmanová Marie, Drahošová Jana**
- 8.7. Na poděkování a za Boží ochranu pro rodinu Soukalovu a Vopařilovu.
- 10.7. Za Jana a Annu Zelenkovy a ten celý rod.
- 12.7. Za Josefa Košnara, manželku a celou rodinu, živé i zemřelé.
- 14.7. Za Josefa Ječmena, manželku, sourozence a živé i zemřelé z jejich rodů. **čt: manželé Ječmenovi**
- 21.7. Za Dagmar Brabcovu, manžela a celou rodinu. **čt: manželé Vobejdovi**
- 26.7. Za Martičku Baťovu, rodiče a sestru.
- 28.7. Za Štěpána a Andělu Špíchalovy. **čt: rodina Špíchalova**
- 29.7. Za Růženu Kučerovu, rodiče a sourozence.
- 31.7. Za Hanu Bilou a syna.
- 2.8. Za Boží pomoc a dar víry pro děti.
- 4.8. Za Miroslava a Aloisii Zvárovu, za Josefa Bureše a všechny živé a zemřelé z toho rodu. **čt: rodina Zvárova**
- 8.8. Za Václava Košnara, manželku a syna.
- 11.8. Za rodiny Rabovy, Odehnalovy a Švecovy. **čt: manželé Odehnalovi**
- 12.8. Za rodiny Krejčovu, Kučerovu, Kostlánovu, Häuslérovu a za živé i zemřelé z těchto rodů.
- 15.8. Za Josefa Bureše.
- 18.8. Za Josefa a Růženu Dostálovu a dceru Hanu. **čt: Zelenková Marie, Řebíčková Marie**
- 21.8. Za rodinu Chrudimskou a Kolářovy.
- 22.8. Za manžele Králov, dceru a jejich rodiče.
- 24.8. Za rodinu Odehnalovu a Nekvindovu z České Rybné.
- 25.8. Za Anežku a Josefa Lacmanovy, rodinu Lacmanovu, živé i zemřelé z toho rodu. **čt: rodina Lacmanova**
- 1.9. Za Stanislava Dastycha, rodiče a bratra. **čt: Roušarová Zuzka, Talácková Míša**
- 8.9. Za Jana Černého, otce a celou rodinu. **čt: rodina Černých**
- 15.9. Za děti a vnoučata. **čt: Davidová Eva, Sodomková Marie**
- 22.9. Za Josefa Kašpara a rodiče z obojí strany. **čt: Nováková Jana, Špíchal Zdeněk**
- 23.9. Na poděkování za dar jáhenské služby.
- 25.8. Za Aloisii Vobejdovou, manžela a syna.
- 28.9. Za Václava Stříteského a živé i zemřelé z toho rodu.
- 29.9. Za rodiče Javůrkovy. **čt: manželé Odehnalovi**

Nové Hrady intence a žalmy

7.7.	Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovi a Novákoví. ž: Karel Vopařil
10.7.	Za Josefa Abrahama a manželku.
14.7.	Za rodiče Boštíkovi a snachu Věru. ž: Petr Poslušný
17.7.	Za rodiče Černínovy, Nyklovky, děti a jejich rodiny.
21.7.	Za Jaroslava Vícha a rodiče. ž: Romana Poslušná
24.7.	Za Marii Halouskovou, manželka, za Marii Víškovou, manželka a syna Ladislava.
28.7.	Za Marii Linhartovou, manželka a jejich děti. ž: Vendula Nováková
31.7.	Za Jana Vícha a rodiče.
3.8.	Za rodinu Flídrovu a celý rod.
4.8.	Za manžele Rabovy, Votroubkovy, jejich dva syny, za Josefa Macáka, vnuka a duše v očistci. ž: Michal Novák
7.8.	Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovi a Novákoví.
11.8.	Za rodiče Duchoslavovy a sestru Marii. ž: Dáša Nováková
14.8.	Za rodiče Brúnovy, Tmějovy a rodiny jejich dětí.
18.8.	Za rod Víchů a Duchoslavů. ž: Karel Vopařil
21.8.	Za manžele Cenerovy, za všechny zemřelé z Příluky a duše v očistci.
25.8.	Za Marii Boštíkovi, manželka, zetě a snachu. ž: Romana Poslušná
1.9.	Za Josefa a Miladu Andrlou, vnučku Ladku, rod Andrlů a Šlégrů. ž: Petr Poslušný
8.9.	Za Josefa a Marii Nečasovy, dceru Marii a celý rod. ž: Vendula Nováková
15.9.	Za rodinu Sokolovu, Horákovu, Blažkovu a Kulhavých. ž: Michal Novák
22.9.	Za rodiny Tmějovi, Štěrbovi, Šplíchalovi a Doležalovi. ž: Dáša Nováková
25.9.	Za Marii Mihovou, manželka a rodiče z obojí strany.
29.9.	Za Marii a Ladislava Novotných. ž: Romana Poslušná

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hrady	Perálec
NE	8	9.30	11
PO	8		
ST	18	8.00	
ČT	8		
PÁ	18		
SO	18		

PÁ 23. 8.	Proseč:	17.00 mše sv. táborák na závěr prázdnin
NE 25. 8.	21. neděle v mezidobí	bohoslužby jako obvykle Nové Hrady: 17.00 koncert Prague Cello Quartet <i>P. Vladimír bude na dovolené do 20. 9.</i>
NE 1. 9.	22. neděle v mezidobí	bohoslužby jako obvykle žehnání školáků a školních pomůcek Proseč: 17 - 19 svátost smíření, adorace
NE 8. 9.	23. neděle v mezidobí	bohoslužby jako obvykle
NE 15. 9.	24. neděle v mezidobí	bohoslužby jako obvykle
SO 21. 9.	Proseč:	Misijní den dětí královéhradecké diecéze
NE 22. 9.	25. neděle v mezidobí	Proseč: 8.00 mše sv., posvícení ostatní bohoslužby jako obvykle
SO 28. 9.	Slavnost sv. Václava	Proseč: 8.00 mše sv. Nové Hrady: 9.30 mše sv.
NE 29. 9.	26. neděle v mezidobí	bohoslužby jako obvykle Nové Hrady: 17.00 - 18.00 sv. smíření, adorace

- Modlitba růžence 30 min. před mší sv.
- Svátost smíření 15 min. před mší sv. a také, jak je uvedeno v kalendáři
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: www.farnispolecenstvi.cz

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hrady a Perálec

Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054 (PO - PÁ 11.00 - 14.30)
e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání: 15. 9. 2019

e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz